

ning, om, at det er vigtigt at have modet til at prioritere. Og så er spørgsmålet: Har Socialdemokratiet egentlig det? Synes fru Mette Frederiksen egentlig, at det er hensigtsmæssigt, at man nu er oppe på 18.000 modtagere af bibliotekspenge, og at det antal vil være kraftigt stigende?

Synes fru Mette Frederiksen ikke, at det er rimeligt at foretage en prioritering også i forhold til de skønlitterære forfattere, når fru Mette Frederiksen nu i sin ordførertale også taler om, hvor vigtigt det er at få bogen ind, om barndommens oplevelser osv., osv.? Og hvis der ikke skal foretages en prioritering, hvem skal så betale, for det må så automatisk betyde flere og flere penge, og de skal jo hentes et sted fra?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Spørgsmålet er egentlig allerede stillet. Mit skal lyde, om fru Mette Frederiksen finder, at den form, vi har i dag, er en hensigtsmæssig udnyttelse af 140 millioner kulturstøttekroner. Og hvis fru Mette Frederiksen ønsker ændringer, kunne vi så få nogle pejlinger på, hvordan de 140 mio. kr. så skal anvendes?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal gerne prøve at give et billede af, hvorfor jeg ikke har tiltro til, at markedet alene kan føre litteraturpolitik.

Et eksempel, som er morsomt, men som ikke desto mindre jo figurerer på litteraturmarkedet, er den roman, som Fay Weldon har udgivet med henblik på at lave såkaldt usynlig reklame for et eller andet smykkefirma i Italien.

Det er et godt eksempel på, at litteraturen ikke bør få lov at stå alene, for hvis vi ønsker mangfoldighed, hvis vi ønsker kvalitet, hvis vi ønsker at tilbyde vores befolkning litteratur, som er tilgængelig også økonomisk, så kræver det, at vi fra politisk side tør tage en gerne for mig fordomsfri diskussion også af prioriteringen af, hvordan kulturmidlerne skal benyttes.

Men jeg tror, at det er udtryk for en alt, alt for, kan man sige, letsindig omgang med tendenserne på markedet, når man fra Venstres side vil overlade det fuldstændig til førnævnte marked, i stedet for at vi også fra politisk side tager stilling til og ansvar for det.

Så vil jeg gerne sige i forhold til hr. Jens Rohdes spørgsmål vedrørende prioritering af biblioteksafgift og midlerne dertil, at jeg synes, det er

fremkommet endog meget tydeligt i dagens debat, at de besparelser, vi har set i forbindelse med finansloven for 2002, ikke handler om en kvalitativ diskussion af litteraturpengene, som jeg i øvrigt er meget parat til at tage. Vi skal selvfølgelig altid i det danske Folketing turde diskutere, om den måde, vi bruger vores penge på, er den mest formålstjenlige. Men det er jo fremkommet endda tydeligt, at regeringen har haft behov for at finde penge til andre gøremål. Derfor har man lavet en generel grønthøstermetode også på litteraturområdet, og det fremmer jo ikke en diskussion om de udfordringer, som litteraturen står over for.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg kan bekræfte, at vi har skullet finde penge til andre gøremål. Sådan er det. Politik handler om prioritering. Det ved jeg godt er et ukendt begreb for Socialdemokratiet og den tidligere regering, for der valgte man såmænd bare at finde pengene. Man sendte et brev over til de tidligere skatteministre, og så kunne man ellers bare finde på nye afgifter. De tider er altså ovre, og det er et vilkår, som også Socialdemokratiet, i hvert fald så længe der er denne sammensætning i Folketinget, bliver nødt til at forholde sig til, hvis de vil have indflydelse på noget som helst.

Alligevel vil jeg gerne bede fru Mette Frederiksen om at komme herop og bekræfte, at vi giver mere end noget andet land i støtte til vores forfattere. Jeg vil gerne bede fru Mette Frederiksen om at dokumentere, hvor i alverden hun kan finde én eneste udtalelse, ét eneste sted, hvor Venstre skulle have givet udtryk for, at hele bogmarkedet kan overlades til markedet alene, at hele kulturlivet, kulturstøtten, litteraturstøtten kan overlades til markedet alene. Den udtalelse kan fru Mette Frederiksen ikke finde belæg eller dokumentation for nogetsteds.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

At Socialdemokratiet er imod den budgetreduktion, der er foretaget, kommer ikke bag på nogen. Men jeg står ret undrende over for, at man stiller en forespørgsel om fremtidens indkomstvilkår, og så udelukker selv at give et bud på, hvordan man synes, at disse midler, de 140 mio. kr., skal anvendes.

Det er Socialdemokratiet, der har bedt om at få nogle meldinger, så skylder man vel ærlig talt